GAZETA LWOWSKA.

Wychodzi z Dodatkiem codziennie, prócz świąt i niedzieli. Prenumerata kwartalna miejscowym 4 złr. 15 kr., odbierającym pocztą 4 złr. 40 kr., insercyę odpłacają od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz pierwszy 4 kr. następnie po 2 kr. m. k.

Nr. 15. Poniedziałek 20. Stycznia 1851. Rok gazecie 40.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Ustanowiona przez pana Ministra sprawiedliwości dla krajów koronnych Galicyi z wielkiem księztwem Krakowskiem i księztwem Bukowiną komisya organizacyjna sądowa czyni wiadomo: że do składu jej pod przewodnictwem radzcy ministeryalnego dr. praw Ignacego *Strojnowskiego*, wchodzą jako członkowie stali: radzca apelacyjny i przełożony sądu karnego Lwowskiego dr. praw Karol baron *Pohlberg* jako prowizoryczny prokurator jeneralny, tudzież radzcy apelacyjni Józef *Mochnacki* i Józef *Rojek*, radzcy sądów szlacheckich i referenci apelacyjni Franciszek *Martinet*, Edward *Napadiewicz* de Więckowski, dr. praw Jerzy *Eminger* i Antoni de *Kostecki*, nakoniec radzca sądu kryminalnego Samborskiego i wotant apelacyjny Antoni *Dziamski*, za współdziałaniem przeznaczonych przez pana Ministra spraw wewnętrznych członków komisyi organizacyjnej politycznej, panów Kaźmierza hrabi *Stadnickiego* byłego deputowanego stanowego i sekretarza gubernialnego Alexandra *Klosson*, którato komisya czynności swoje urzędownie rozpoczyna w wydzielonej na ten cel najuprzejmiej ze strony stołecznego miasta Lwowa lokalności w gmachu ratuszowym.

W skutek upoważnienia pana Ministra sprawiedliwości wyznaczone będą osobno z powodu czynności urzędowych tyczących się zaprowadzenia sądów w pojedyńczych częściach kraju według potrzeby osoby sądowe, a do prac w różnych gałęziach prawodawstwa będą zaproszeni mężowie zaufania z stanu sędziów i rzeczników.

Z komisyi organizacyjnej sądowej dla krajów koronnych Galicyi i Bukowiny.

Lwów, dnia 15. stycznia 1851.

Lwów, 31. grudnia. Jego c. k. Mość raczył najwyższym własnoręcznie podpisanym dyplomem, c. k. majora placu w Hermansztadzie, Ferdynanda *Knebel* urodz. de *Frauenschwert*, jako kawalera cesarsko-austryackiego orderu żelaznej korony III. klasy, stosownie do statutów tego orderu najłaskawiej wynieść do stanu rycerskiego Cesarstwa austryackiego.

Lwów, 16. stycznia. Gregor *Szmitko*, rodem z Miklaszowa, cyrkułu Lwowskiego, 50 lat mający, relig. gr. kat., żonaty, woźnica, skazany został wyrokiem prawnym w wyższej instancyi potwierdzonym za zaniedbane meldowanie osoby nie mającej paszportu na 10dniowy areszt.

— 16. stycznia. Jan *Zubiński*, rodem ze Lwowa, 44 lat mający, relig. r. kat., żonaty, kielner, skazany został wyrokiem prawnym w wyższej instancyi potwierdzonym za niezamknięcie szynku pod Nr. 713¼ o czasie przepisanym na czterodniowy areszt.

Z c. k. sądu wojennego.

Sprawy krajowe.

ODEZWA
lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Dnia 1. maja r. b. otwartą zostanie przygotowana na rok 1851 w Londynie wystawa wyrobów przemysłu wszystkich krajów kuli ziemskiej, która obecnie na siebie zwraca uwagę powszechną ludów ucywilizowanych całego świata.

Austrya także będzie mieć udział w tej powszechnej walce o pierwszeństwo jeniuszu i pracy, przyczem i Galicya nie zostanie bez reprezentacyi.

Między błogiemi rezultatami, jakich się spodziewać należy po tej wystawie świata, niepospolite zajmują miejsce bez wątpienia następności, które z porównawczego spostrzeżenia postępów i zalet przemysłu cywilizowanych ludów wszystkich części świata wynikną, dla emulacyi, równie jak i dla ulepszenia i podźwignienia industryi krajów pojedyńczych.

Z tego stanowiska uznała Lwowska izba handlowa i przemysłowa, wysłanie uzdolnionych i pilnych reprezentantów galicyjskiego stanu przemysłowego do Londynu, za najskuteczniejszy środek, by z rezultatów tej wielkiej wystawy także i w zakresie sobie powierzonym, spiesznie jak najkorzystniejszy zrobić użytek.

Tym końcem otwiera izba handlowa i przemysłowa powszechną subskrypcyę dla utworzenia potrzebnego ku temu funduszu wsparcia i wzywa do udziału nietylko przedsiębierców przemysłowych *ale i wszystkich przyjaciół sztuki i przemysłu.*

W biurze izby handlowej i przemysłowej, w ratuszu na 1szem piętrze, przyjmować będzie złożona z członków izby komisya składki dobrowolne aż do ostatniego lutego r. b. codziennie od 11. do 1. godziny w południe.

Wzywa się przeto niniejszem gremia, cechy, korporacye i wszystkie klasy wolnego przemysłu stolicy, aby niezwłocznie przedsięwzięły odpowiednie subskrypcye między członkami swego przemysłu, zebrane składki najdalej aż do 20. lutego r. b. izbie handlowej przesłały i zarazem utalentowanych rzemieślników lub pomocników ku wysłaniu do Londynu, proponowały.

Od obfitości zebranych składek tudzież uzdolnienia osób zaproponowanych, zawisła liczba wysłać się mających reprezentantów galicyjskiej przemysłowości.

W obwodach do okręgu Lwowskiej izby handlowej i przemysłowej należących, zbierać się będą składki w następujących miejscach:

W Stanisławowie u radzców izby, Krzysztofa Czuczawy kupca i aptekarza Antoniego Suchanek,
„ Sanoku u radzcy izby Joela Blumenfeld kupca,
„ Samborze u radzców izby, Hersza Grabscheid kupca, i u Stanisława Riedel, tamtejszego aptekarza,
„ Przemyślu u kupca Edwarda Machalskiego,
„ Jarosławiu u braci Jaśkiewiczów kupców,
„ Żółkwi u Dawida Barrasch kupca,
„ Stryju u Jerzego Schecher kapelusznika,
„ Żurawnie u radzcy izby Abrahama Kohn, kupca,
„ Bolechowie u Oziasza Schlützker, właściciela garbarni,
„ Kołomyi u Karola Skrzyńskiego, kupca,
„ Sniatynie u radzcy izby Szymona Sobel, kupca.

Nienależące do stolicy gremia, cechy, korporacye i właściciele fabryk, wzywa się, aby przystąpili do subskrypcyi, uzbierane składki przez wyżej pomienionych zbieraczy albo bezpośrednio przesłali do Lwowskiej izby handlowej i przemysłowej najdalej aż do 20. lutego r. b., proponując jej również utalentowanych mężów przemysłowych z swego grona w celu wysłania do Londynu.

Ludzi przemysłowych i naukowo wykształconych techników, którzy wystawę londyńską chcą zwiedzić i koszta w całości albo częściowo własnemi środkami opędzić zamierzają, wzywa się, aby się w tym względzie zgłosili do Lwowskiej izby handlowej i przemysłowej, która im według okoliczności użyczy potrzebnych zasiłków, albo wyjedna im za pomocą organów przez wysokie c. k. ministeryum handlu, ku temu ustanowionych, owe ułatwienia, jakie przysłużać będą przedsiębiercom przemysłowym państwa Austryackiego w podróży i podczas pobytu w Londynie.

Izba handlowa i przemysłowa będzie zresztą ściśle uważać na to, aby przy wyborze wysłać się mających, uwzględnione były najważniejsze temu krajowi koronnemu gałęzie przemysłu, i aby wybór padł tylko na takich zaproponowanych, których talenta, pilność, zręczność i inne przedmioty dają rękojmię, że podanej sposobności na korzyść kraju i swoją własną skutecznie użyją.

Od Lwowskiej izby handlowej i premysłowej.

Lwów, dnia 7. stycznia 1851.

Dla słabości prezesa **Karol Pietzsch,**
wice-prezes.

(Raport o zarazie na bydło w Galicyi.)

Lwów, 18. stycznia. W dalszym ciągu doniesień dawniejszych umieszczonych w gazecie naszej, podajemy do wiadomości publicznej, że grasująca w tym kraju zaraza na bydło, według nadesłanych w połowie tego miesiąca tyczących się raportów, wybuchła w przeciągu wspomnionego czasu nanowo w dwóch miejscach Bocheńskiego

i w jednem miejscu Tarnowskiego cyrkułu, że stan jej nie zmienił się w cyrkule Jasielskim, a w Złoczowskim zgasła wprawdzie w jednem miejscu, zaś w innej wsi tego samego cyrkułu pojawiła się na nowo. Przeto tylko w cyrkule Stryjskim pokazuje się rzeczywiste ubywanie zarazy, gdyż tam zgasła w dwóch miejscach w przeciągu połowy bież. miesiąca, a nigdzie nanowo się nie pojawiła.

Liczymy przeto obecnie miejsc zarazą dotkniętych: 6 w cyrkule Bocheńskim, 7 w Tarnowskim, 1 w Jasielskim, 1 w Złoczowskim i 1 w Stryjskim, a więc razem 16 miejsc.

Ponieważ zaś według ostatnich raportów tylko w wykazanych zarazą dotkniętych 6 miejscach cyrkułu Bocheńskiego, a prócz tego w jednem miejscu cyrkułu Tarnowskiego został jeszcze stan choroby, podczas gdy w wszystkich innych w wykazie przytoczonych miejscach już od dawniejszego czasu nie wydarzył się nowy wypadek zarazy, przeto tem mniej nie można tracić nadziei, że zaraza niebawem się zmniejszy, gdy z wszelką gorliwością przedsiębiorą się środki w duchu istniejących przepisów dla przytłumienia zarazy i zapobieżenia jej szerzeniu się.

(Obwieszczenie ze strony dyrekcyi banku.)

Wiedeń. Dyrekcya banku podaje niniejszem do wiadomości publicznej stan austryackiego narodowego banku z 31. grudnia 1850.

Aktywa.

	złr.	kr.	złr.	kr.
Według statutów banku wybita moneta konwencyjna i sztaby srebrne			32.303.124	50
Znajdujące się 3% asygnaty kasowe z r. 1849 we wszystkich kasach bankowych			22.626.040	—
Znajdujące się asygnaty na węgierskie dochody krajowe			1.476.255	—
Znajdujące się skarbowe bilety państwa			21.924.800	—
Eskomptowane efekta, zapadłe między 5 i 92 dniami	30.296.480	29		
Eskomptowane efekta od Wiedeńskiego zasiłkowego komitetu	3.001.214	47		
Eskomptowane efekta Berneńskiego i Pesztyńskiego handlowego stanu, tudzież niektórych przedsiębierstw przemysłowych itd.	977.925	—		
Eskomptowane efekta niektórych właścicieli fabryk i realności z hypoteką pupilarną	147.500	—		
Suma	34,123,120	16		
Eskomptowane efekta w Pragskim portefeuillu	1,308,216	34	35.731.336	50
Forszusy na deponowane według statutów krajowe papiery państwa, spłacalne najdalej za 90 dni	18.205.000	—		
Forszusy dla austryac. Lloydy i gmin niektórych miast	1.800.000	—	20.005.000	—
Pretensye do państwa:				
Funduszowy dług państwa dla wymiany papierowych pieniędzy waluty wiedeńskiej, a to:				
a) po 4% uprocentowany	37.583.790	$34^{1}/_{4}$		
b) nieuprocentowane	37.639.692	$7^{1}/_{4}$	75.223.482	$41^{2}/_{4}$
Na realną hypotekę eskomptowane asygnaty kasy centralnej po 3%			50.000.000	—
Istniejące przedtem pod różnemi tytułami pretensye, które teraz na mocy zawartej z administracyą finansów ugody połączono w sumę po 2% uprocentowaną, a na której powoiną amortyzacyę przeznaczone są spłaty sardyńskiej indemnizacyi wojennej, tudzież $4^{1}/_{2}$% pożyczki państwa 96.948.768 złr. 28 kr. Potrąciwszy z tego: Wpłatę na sardyńską indemnizacyę wojenną 12.000.000 złr. Wpłata na $4^{1}/_{2}$% pożyczki państwa 60.541.930 „ 72.541.930 złr.			24.506.838	28
Chwiewne saldi za wymieniane 3% asygnaty z roku 1842 itd.			772.596	$56^{2}/_{4}$
Pod gwarancyą państwa:				
a) Pożyczka dla Węgier po 2%			558.159	42
b) Na wsparcie ubogich profesyonistów, bez procentu			1.800.000	—
c) Dla c. k. urzędów zastawniczych			30.000	—
Stan funduszu rezerwowego w papierach państwa			5.980.594	36
Stan funduszu pensyi w papierach państwa i akcyach bankowych			863.472	1
Wartość gmachu bankowego i innych aktywów, między któremi zawarta jest wpłata na $4^{1}/_{2}$% pożyczkę z 2.975.000 r.			5.617.249	3
			299.318.950	$8^{1}/_{4}$

Pasywa.

	złr.	kr.
Obieg banknotów	255.367.221	—
Fundusz rezerwowy	8.116.677	36
Fundusz pensyi	862.506	$22^{3}/_{4}$
W ciągu roku 1850 przypadłe bankowi 3% prowizye wpłynionych do kas bankowych asygnatów kasowych i biletów skarbowych, których na korzyść finansów się zrzeczono	908,691	$10^{3}/_{4}$
Niepodniesione jeszcze dywidendy, mające być wymieniane asygnaty, tudzież saldi bieżących rachunków	3.691.341	$58^{1}/_{4}$
Fundusz bankowy w 50.621 akcyach do pierwiastkowej wkładki po 600 złr. m. k. za akcyę	30.372.600	—
	299.318.950	$8^{1}/_{4}$

Pipitz, gubernator banku. **Sina**, zastępca gubernatora banku.

Murmann, dyrektor banku.

(Przybycie c. k. prezydenta ministrów do Wiednia. — Wiadomości potoczne.)

Wiedeń, 14. stycznia. JO. Pan Prezydent ministrów książę Schwarzenberg przybył dziś w południe w pożądanem zdrowiu do tutejszej stolicy.

— Wydana dla Węgier, Siedmiogrodu, Kroacyi, Slawonii i Województwa prowizoryczna pocztowa ustawa z 26. grudnia 1850 ma głównie ten zamiar, by i w tych krajach dochody pocztowe od szkody zabezpieczyć. Lubo niektóre artykuły sejmu węgierskiego poczte i wynikające z niej przychody zamieściły pomiędzy regalia, jednak prawo to niebyło nigdy ściśle wykonywane, a osobliwie z portorya listową popełniały osoby prywatne wielkie nadużycia ze szkodą dla publicznego skarbu. Tym nadużyciom położono koniec nową ustawą.

— Jutro odbędzie się tutaj pierwsze posiedzenie sądu przysięgłych.

— Depesze, zawierające pocztę zamorską, były dotychczas tak z pruskiej jako też z austryackiej strony z Tryestu aż do Akwisgranu bezpłatnie do większych Londyńskich dzienników telegrafowane. A że stosowność tej drogi jest już udowodniona, przeto z dniem 1. stycznia b. r. ustaje to bezpłatne telegrafowanie. *(L. K. A.)*

(Przegląd spraw sławiańskich.)

Wiedeń, 14. stycznia. Datowany z Czech artykuł w świeżym numerze pisma *Vid. dennik* wyraża życzenie obywateli większych miast czeskich, aby w tych miastach realne szkoły pozaprowadzano. Nie każdy ma sposobność i środki, mówi to pismo, posłać swego syna do realnej szkoły w Pradze na naukę. Jeżeli gospodarstwo wiejskie nie nastręcza sposobu utrzymania, młodzieniec uczy się jakowego rzemiosła, poczem zaledwo w podeszłym wieku może zostać majstrem. A gdy w końcu ten cel przecież osiągnie, później różne kłopoty familijne, pogrążają go w ubóstwo i nędzę, których on przy ograniczonych swych wiadomościach w żaden sposób pokonać nie zdoła.

— Z polecenia ces. akademii umiejętności, jest pod prasą c. k. rządowej drukarni w Wiedniu obszerne dzieło o starożytnościach sławiańskich we Włoszech przez prof. J. Kollár napisane.

— Z „Sławiańskiej biblioteki" dr. Miklosicz wyjdzie wkrótce pierwszy zeszyt. W tem dziele będą umieszczane artykuły pisane we wszystkich sławiańskich językach, a najszczególniej artykuły starosławiańskie będą uwzględnione.

Jamnitz, (w Morawii), na początku stycznia. Pomniejsze gminy tutejszej okolicy utrzymują wzorowy porządek w swoich szkołach. Liczba uczniów jest tak wielka, że nauczyciele nie mogą dostatecznie pełnić swej służby i okazuje się brak pomocników. Spostrzegamy tu często książki historyczne w języku narodowym, które śród gmin z rąk do rąk krążą. Tutejsza szkoła sama liczy 500 uczniów, a jeden nauczyciel z jednym tylko pomocnikiem nie może pomyślnie udzielać nauki w dwóch ciasnych izbach.

Wiedeń, 14. stycznia. Redaktor wychodzącej tutaj bułgarskiej gazety *Mirozrenia* pan Joan Dobrowicz, przygotowuje bułgarską gramatykę do druku, a której kilka prób w ostatnim zeszycie wspomnionego pisma piękne dały świadectwo. *(L.K.A.)*

(Kurs wiedeński 17. stycznia 1851.)

Obligacye długu państwa 5% — $94^{7}/_{8}$, $4^{1}/_{2}$% — $82^{7}/_{8}$, 4% — 74. $2^{1}/_{2}$% — $49^{1}/_{2}$. Akcye bank. 1139. Losy z r. 1834 — —. z 1839 $288^{1}/_{8}$. Akcye kolei północ. 1180. Akcye kolei Glognickiej —. Akcye kolei Oderbergs. 116. Losy z 1839 r. za 50 — —. 4% z r. 1850 z powr. płaceniem $87^{3}/_{4}$. Wied. półn. kolei żelaznej $2^{1}/_{2}$% 55. 2% $43^{1}/_{2}$. Żeglugi dunajs. po 500 524—525.

Anglia.

(Pismo lorda J. Russell do swych stronników w izbie niższej.)

Londyn, 11. stycznia. Lord John Russell wydał do swych stronników w izbie niższej następujący okólnik: „Downing-Street, 28. grudnia 1850. Mości Panowie! Ośmielam się uwiadomić Panów, że gdy zebranie się parlamentu oznaczono na wtorek dnia 4. lutego, niezwłocznie przystąpi się do spraw ważnych. Wzywam panów przeto, byście w tym dniu byli obecni. Mam zaszczyt itd.

J. Russell." *(Austr.)*

Francya.

(Depesza telegraficzna.)

Paryż, 14. stycznia, 8 godz. wiecz. *Lanjuinais* jako sprawozdawca komisyi przedłożył dzisiaj swe sprawozdanie. Komisya

proponuje większością jednego głosu, ażeby zgromadzenie wyrzekło nagane przeciw rządowi za wykonanie prawa usunięcia jen. Changarnier, a wotum zaufania dla jenerała. Jutro odbędzie się tycząca dyskusya. Obiegająca pogłoska o ministeryum Carlier jest bezzasadna.

W drodze telegraficznej nadeszła z Madrytu wiadomość, że dymisyę ministerstwa hyszpańskiego przyjęto dnia 11. b. m. Narvaez przybył dzisiaj do Bayonne. *(Br. Ztg.)*

(„Journal de Debats" o obecnych stosunkach Francyi.)

Pan *S.* de *Sacy* wyraża się w *Journal de Debats* następnie o stosunkach obecnych:

Kogo, pytamy, mogłyby przejmować radością te ciągłe zaczepki i kłopoty, które lada chwila mogą przerwać całkiem ruch maszyny rządowej? Nikogo zapewne, a najmniej zaś partyę demokratyczną i republikańską, gdyż maszyna ta jest jej własnem dziełem! Wszakże jedyna izba ta, utworzona na podstawie nieograniczonego prawa głosowania, jest ideą republikańską; a obok izby tej ów prezydent, reprezentujący także władzę obieralną, który swemi 6 milionami głosów zasłania się przeciw rozpierzchnionym wyborcom 750 reprezentantów ludu, — i on także jest ideą republikańską. Ta izba nieodpowiedzialna, która zdaje się zamykać w sobie rząd cały, gdyż ani izba druga ani król nieutrzymują jej w równowadze, i której najdziwaczniejsze pomysły mogą wprost zamienić się w ustawy, lub wyrocznie arbitralne, jest ideą republikańską! Ta izba, której władza wykonawcza ani odroczyć ani w razie zawikłania rozwiązać niemoże, jest ideą republikańską. A ów prezydent odpowiedzialny, który naturalnie właśnie dla tej odpowiedzialności swojej chciałby sam rządzić, który do czasu swego zatrzymany być musi, chociażby był niezdatny, chyba, że izba uchwali wytoczyć mu proces, to jest, wywołać powstanie w kraju; ów prezydent, który powtórnie obranym być niemoże, chociażby był zdatny i nikogo niebyło do zastąpienia jego, — i ów prezydent także jest ideą republikańską.

Wywód ten moglibyśmy ciągnąć dalej jeszcze, i dowieść tem samem, że żadna z obecnych i przyszłych trudności, żadne nieszczęście, które przeczuwamy, i żadne, którego lękamy się, niejest niczem innem, jak tylko naturalnym, nieodzownym i przewidzianym skutkiem idei republikańskiej. A nawet wszystko to przewidywaliśmy, a to na długo przed rozwiązaniem smutnem, którego dożyliśmy teraz. Co więcej, rozsądni i biegli politycy głosili to ciągle naprzód, że niedorzeczna jest dwie zarówno obieralne władze stawiać naprzeciw siebie, obiedwie jako dzieła samowładztwa ludu i nieograniczonego prawa głosowania. Z jednej strony izba obdarzona nieograniczonem prawem legislacyi, a przezto samo mająca pretensyę do bezwarunkowej władzy, rozpasana w swej samowoli, niecierpiąca zwłoki w dopełnianiu swych wyroczni, niespokojna, zawistna i podejrzliwa, jaką zazwyczaj jest władza najwyższa, a z drugiej strony prezydent, nietykalny aż dopiero w razie zaskarzenia, to jest, nowej rewolucyi, obwarowany szczelnie w twierdzy swej odpowiedzialności, zkąd wykonuje władzę nieograniczoną, lecz zanadto krótkiej trwałości, aby niemiał się pokusić o przedłużenie jej terminu, lub przynajmniej niepopadł w podejrzenie pokusy takiej, co prawie na jedno wychodzi. Naturalnie, że pomiędzy takiemi dwoma władzami, — niezawisłemi od siebie przez samo pochodzenie, zazdrośnemi na przywileje swoje i posądzającemi się wzajemnie o uroszczenia, — naturalnie, mówimy, że pomiędzy władzami takiemi scysya jest nieodzowną; to jedno tylko dziwi nas jeszcze, że rozdwojenie to, którego świadkami jesteśmy, niestety, zawsze jeszcze w pewnych granicach się utrzymuje, kiedy mogło już dawno roznieść pożar w całym kraju. Spokój, którego używaliśmy przez dwa lata, zawdzięczamy tylko umiarkowaniu ludzi. Właściwy błąd zaś tkwi w samych instytucyach. Błąd ten jest niestety bardzo głęboko i silnie zakorzeniony, i nigdy jeszcze niesprawdziło doświadczenie tak dokładnie tego, co kiedykolwiek, na nieszczęście nieusłuchany głos rozsądku naprzód przepowiedział. *(Rchsztg.)*

Z Paryża piszą pod dniem 11. stycznia: „Wprawdzie nic niespodzianie, a przecież jak silny grom spadła na miasto wiadomość o utworzeniu nowego ministerstwa. Bo czyż można było to przypuszczać! Ta sama bourgeoisie, którą Changarnier na wiosnę roku zeszłego ochronił od burzy socyalistycznej, przyjęła jak najobojętniej wiadomość o upadku jego. Wielce liczył pałac Elysée na apatyę mas i obojętność klas wyższych, i jak się zdaje, nieprzerachował się bynajmniej. Słychać za rzecz pewną, że w Elysée zarzucono już wszelki zamiar dalszego posunięcia się i że ambicya Napoleona ogranicza się na tem tylko, aby go powtórnie obrano. Życzeniu temu sprzyja niezmiernie ospałość sytuacyi obecnej. Frakcye polityczne burzą się i sarkają ciągle, a Paryż i Francya niepozbywają się swej nieczułości. Trudno przewidzieć teraz, co mogliby przedsięwziąć burgrabiowie, jeźli Elysée w istocie zdecyduje się na taktykę tak roztropną i umiarkowaną. Lecz prezydent jest zwykle *szczęśliwszym* od przeciwników swoich." *(Lit. kor. austr.)*

(Posiedzenie izby prawodawczej z dnia 11. stycznia.)

Paryż, 11. stycznia. Dzisiejsze posiedzenie było równie burzliwe jak wczorajsze. Wszyscy nowi ministrowie byli obecni z wyjątkiem ministra marynarki, który zachorował. Prezydent *Dupin* zająwszy miejsce, został nagle odwołany z sali, i kazał się zastąpić na chwilę przez wice-prezydenta *Leona Faucher*. Mimo niespokojności zgromadzenia otwarto według porządku dziennego trzecią dyskusyę nad ustawą o handlowym obrocie Algieryi z Francyą i zagranicą. Dla modyfikacyi w ministeryum żądał p. *Raudot* odroczenia tej ważnej dyskusyi. Ale minister wojny, *Regnaud de Saint Jean d'Angely* odpowiedział, że rząd jest zastąpiony przez obecnego tu komisarza dla spraw Algieryi jenerała Daumas, a zgromadzenie składa się z tak światłych i rozsądnych mężów, iż rząd zgadza się z jego zdaniem. Na tę grzeczność odpowiedział pan *Dufaure*, sprawozdawca wydziału uwagą, że byłby przyzwolił na odroczenie dyskusyi, gdyby je minister był zażądał; gdy to atoli nie nastąpiło, przeto można dyskusyę rozpocząć. Otwarto tedy dyskusyę, ale niebawem przerwał ją pan de *Broglie*. który jako prezydent mianowanej wczoraj komisyi bezpieczeństwa zażądał w jej imieniu upoważnienia od izby do przejrzenia (opieczętowanych dawniejszą uchwałą) *protokołów wydziału nieustającego*. *Baroche*, minister spraw wewnętrznych, pospieszył na mownicę: „Rząd nie tylko nie sprzeciwia się — rzekł mowca — wnioskowi pana Broglie, ale owszem żąda publikacyi protokołów wydziału nieustającego dla całego świata. (Huczne oklaski po lewej stronie.) Powiedziano wczoraj, że te protokoły zostały zatajone z wspaniałomyślności. Zapewniam panów, żeśmy tego nigdy nie żądali; nie potrzebujemy niczyjej wspaniałomyślności." Prezydent *Dupin* chciał poddać wniosek pana de Broglie pod głosowanie, a p. *Baroche* żądał raz jeszcze stanowczo ogłoszenia protokołów. Sądząc, że kwestor *Baze* sprzeciwia się jego żądaniu, rzekł doń: „Dziwi mię to bardzo, że pan nie życzysz sobie ogłoszenia." *Baze* pospieszył na trybunę, i protestował z zapałem przeciw oświadczeniu ministra. — Potem uchwalono jednomyślnie ogłoszenie protokołów wydziału nieustającego.

Z porządku dziennego dyskutowano następnie nad tem, czyli należy wziąć pod rozwagę wniosek montagnarda pana *Crestin*. który żąda, ażeby zaprowadzono harmonię między ustawodawstwem i konstytucyą, i rozwija cały jemu tylko właściwy system administracyi państwa. Ta dyskusya dała powód do namiętnych scen między większością i mniejszością, a potem zamknięto ją odrzuceniem wniosku większością 455 głosów przeciw 147. Koniec posiedzenia o god. $5^1/_4$.

(Wiadomości bieżące z Paryża z d. 12. stycznia.)

Dnia 12. b. m. odbyła nadzwyczajna komisya izby posiedzenie. Względem jej obrad panuje największa tajemnica. Publiczna opinia gani rewie w Satory, towarzystwo decembrystów i złożenie jenerała Changarnier z posady. Wszystkie odcienia lewej strony miały podobnież zgromadzenie. Lubo wpośród nich niezdaje się panować jedność, miały jednak mianować komisyę w zamiarze przedsięwzięcia potrzebnych kroków według tego, co się z publicznej dyskusyi wywinie. Ogłoszone protokoły komisyi nieustającej bardzo mało zaspokajają ciekawość. Pomimo wzburzenia we wszystkich regionach jest Paryż bardzo spokojny. Dymisyi pana Carlier nie przyjęto. Znany projekt p. Lefranc względem rewizyi ustawy wyborowej wykreślono z dziennego porządku, a Larochejaquelin przedłożył znowu podobny projekt.

Włochy.

(Poczta włoska.)

Turyn, 6. stycznia. Niedawno rozeszła się pogłoska po mieście, że w skutek jakiegoś stowarzyszenia politycznego przyaresztowano tu 1 jenerała, 2 pułkowników i wielu oficerów i szeregowców. Lecz dziennik *Araldo* oświadcza, że upoważniono go ogłosić ją za fałszywą. — W izbie deputowanych toczono dalszą dyskusyę nad budżetem marynarki. Mianowana w tym celu komisya przedłożyła izbie wniosek tyczący się rozwiązania korpusu majtków i batalionu żołnierzy okrętowych. Temu sprzeciwiał się Valerio i kilku innych mowców lewej strony. Cavour oświadczył, że rząd ma zamiar rozwiązać korpus majtków dopiero po ukończeniu budżetu na rok 1852. Lecz na przypadek niezwłocznego rozwiązania gotów jest zabezpieczyć los tym majtkom i żołnierzom okrętowym. Potem przeszła izba do dyskusyi o rubryce głównego urzędu marynarki. Na administracyę jego żądano 119,640 lirów; izba ograniczyła sumę tę na 99,840 lirów. Dalsze rubryki budżetu marynarki przyjęto bez namysłu.

Genua, 10. stycznia. Słychać, że rząd sardyński zawarł z Portugalią traktat handlowy i nawigacyjny.

Florencya, 9. stycznia. „Galignanis Messenger" donosił przed kilku dniami, że dla przytłumienia przemytnictwa ma być zawarta ugoda między Toskanią, lombardzko-weneckiem królestwem, Modeną, Parmą i kilku innemi państwami włoskiemi. Dziennik ten korzystając ze sposobności, wyraził się bardzo cierpko o wspomnionych rządach. Wychodzący tu półrzędowy dziennik *Conservatore constituzionale* oświadcza jednakże, że wprawdzie nie wie nic jeszcze o umówionej transakcyi, lecz że dziwi go to bardzo, iż dziennik angielski występuje tak jawnie w obronie przemytnictwa. *(Lit. k. a.)*

Niemce.

(Depesze telegraficzne.)

Drezdno, 14. stycznia. Prócz księcia *Schwarzenberga* wyjechali także ministrowie v. d. *Pfordten* i v. *Münchhausen*. Przez porozumienie się mocarstw pierwszego rzędu można zadanie konferencyi uważać za rozwiązane.

Hamburg, 15. stycznia. Wojska ces. austryackie przekroczyły rzekę Elbę.

(Sprawy szlezwigsko-holsztyńskie.)

Hamburg, 13. stycznia. W tutejszym hotelu pana Streit, odbywają się od wczorajszego wieczora konferencye w celu naradzenia się nad ułożeniem stanowczo planu dla uregulowania stosunków Holsztynu i Lauenburga. W tych konferencyach mają udział, jak słychać, z polecenia niemieckiego związku: jenerałowie Thümen i hrabia Mensdorf; ze strony Danii hrabia Reventlow-Criminil i baron

Karol Plessen; ze strony Holsztynu: namiestnik hrabia Reventlou-Preetz; ze strony Lauenburga: prezydent namiestnictwa hrabia Kielmannsegge z Lauenburga, tudzież dwaj inni członkowie lauenburgskiego namiestnictwa, radzcy sprawiedliwości Walter i Höchstädt z Ratzeburga. Czy pochód Austryaków zastanowiony będzie lub nie, niewiemy jeszcze nic pewnego; zdaje się jednak, że przynajmniej się do Lauenburga posuną.

(Wiadomości potoczne.)

— Dnia 7. stycznia zapowiedział kwatermistrzowski sztab w Getyndze austryackie wojsko egzekucyjne, i zaraz potem wkroczyły dwa pierwsze jego pułki do miasta. Na czele tego oddziału jechał fml. *Legeditsch*, otoczony bardzo licznym sztabem i w towarzystwie hanowerskiego oficera jeneralnego sztabu kapitana Cordemann. Fml. Legeditsch przybył tymczasem już do Hanoweru.

— W *Kassel* zupełnie broń złożono. Siedmiu oficerów podrzędnych powołano do czynnej służby, a bardzo wielu transferowano.

— Holsztyńskie zgromadzenie krajowe uchwaliło na tajnem posiedzeniu 42 głosami przeciw 26 upoważnić rząd do przyjęcia propozycyi komisarzy, jednak tylko pod tym warunkiem, aby Rendsburg i Friedrichsort przez szlezwigsko-holsztyńskie wojsko obsadzone były.

(Kurs giełdy frankfurtskiej z 13. stycznia.)

Metal. austr. 5%—72 1/8; 4 1/2% 62 1/2. Akcye bank. 1024. Sardyńskie 33 1/8. Hyszpańskie 3% — 33 7/16. Polskie 300 — —.; 500 — —.

Prusy.

(Depesza telegraficzna.)

Berlin, 5. stycznia. Dzisiaj zrana odbyła się konferencya między panami v. Prokesch, Manteuffel i Thümen w sprawie holsztyńskiej. P. Thümen opuścił znowu Berlin.

(Wiadomości bieżące z Berlina.)

Berlin, 14. stycznia. Król przyjmował d. 13. b. m. w zamku Charlotenburg księcia Caradija, mianowanego nadzwyczajnym ambasadorem porty ottomańskiej przy król. pruskim dworze, i przyjął z rąk jego pismo w. sułtana. — Prezydent ministrów baron Manteuffel powrócił d. 12. z Drezdna do Berlina. — Posiedzenie izby drugiej d. 11. b. m. nie zawierało nic ważnego.

Względem porządku spraw przyjęto wniosek następujący: Wnioski do ustaw, propozycye i petycye, z upływem peryodu sesyi, w którym je wniesiono, jeżeli względem nich nie zapadła uchwała, mają być uważane za załatwione. — Na przyszły tydzień przyjdzie w izbie drugiej pod obrady sprawozdanie komisyi o ustawie wyborowej dla księztw Hohenzollern. Komisya zaprowadziła niektóre ważne zmiany w projekcie do ustawy wyborowej. Komisya izby odrzuciła ustawę dyscyplinarną. — Połączenie westfalskich i reńskich uchwał synodalnych względem zrewidowanego regulaminu kościelnego zostało już wykonane. *(Austria.)*

(Kurs giełdy berlińskiej z 15. stycznia.)

Dobrowolna pożyczka 5% — 105 3/4. Oblig. długu państwa 84 1/2. Akcye bank. 95 1/4. Polskie listy zastaw. 94. Polskie 500 — 81 1/4; 300 — 150 1/4 L. Frydrychsdory 13 1/12. Inne złoto za 5 tal. 7 5/6. Austryackie banknoty 78 7/12.

Dania.

(Minister finansów w misyi dyplomatycznej do Berlina, Drezdna i Wiednia.)

Kopenhaga, 12. stycznia. Mam panu donieść dzisiaj ważną wiadomość, pisze korespondent dziennika *Breslauer Zeitung*, że minister finansów hrabia Sponneck odpłynął wczoraj popołudniu paropływem na Lubekę do Berlina, Drezdna i Wiednia z nadzwyczajną misyą dyplomatyczną.

— Dziennik *Berlingsche Ztg.* donosi o odjeździe hrabi Sponneck w następujących słowach: „Pierwszy minister oznajmił na dzisiejszem posiedzeniu sejmowi, że król Jego Mość uznał za rzecz potrzebną wysłać ministra finansów na krótki czas z ważnem poleceniem, że Jego król. Mość uwolnił go na ten czas od jego zatrudnień, i dyrektorowi dóbr skarbowych, panu Bung poruczył tymczasem portefeuille ministra finansów.“

Królestwo Polskie.

(Postanowienia rady administracyjnej.)

Warszawa, 13. stycznia. I. *Rada administracyjna Królestwa Polskiego.* Przywodząc do skutku najwyższą decyzyę, potwierdzającą wyrzeczenie komitetu, ustanowionego w Petersburgu w przedmiocie zniesienia linii celnej między Cesarstwem i Królestwem, w protokóle posiedzenia z dnia 11. września 1847 roku objęte, na przedstawienie komisyi rządowych spraw wewnętrznych, tudzież przychodów i skarbu, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Postanowienie księcia namiestnika królewskiego z dnia 26. listopada 1822 roku, przepisujące pobór na komorach pogranicznych i w urzędach skarbowych opłaty gelejtowej od obcych starozakonnych za czasowy pobyt w Królestwie Polskiem, uchyla się i opłata takowa z dniem 1 (13) stycznia 1851 roku całkowicie ustać winna.

II. *Rada administracyjna Królestwa Polskiego.* Zważywszy, że z epoką zniesienia linii celnej między Cesarstwem i Królestwem, ustaje potrzeba ścieśnienia starozakonnych tutejszo-krajowych w prawach przebywania i osiadania w miastach i wsiach w obrębie trzymilowym od granicy Cesarstwa położonych, na przedstawienie komisyów rządowych spraw wewnętrznych i duchownych, tudzież przychodów i skarbu, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Postanowienie rady administracyjnej z dnia 29. maja (10. czerwca) 1834 roku, dozwalające warunkowego tylko pobytu starozakonnym we wsiach obrębu trzymilowego od strony Cesarstwa; niemniej art. 5ty postanowienia z dnia 1. (13) maja 1836 roku, wzbraniający nowego osiadania starozakonnym w miastach obrębu trzymilowego nadgranicznego, o ile do granicy Cesarstwa odnosi się, z dniem 1 (13) stycznia 1851 roku obowiązywać przestają, i z epoką tą starozakonni w miastach i wsiach tegoż obrębu takim tylko podlegać mają przepisom i kontroli policyjnej, jaka wewnątrz kraju jest postanowioną. *(Gaz. War.)*

Wiadomości handlowe.

(Ołomuniecki targ na bydło.)

Ołomuniec, 15. stycznia. Spęd bydła rzeźnego był na targu dzisiejszym w porównaniu z ostatniemi targami całkiem nieznaczny, przypędzono bowiem tylko 178 wołów galicyjskich, a prawie tyle bydła — 145 sztuk — odeszło niesprzedanych do Wiednia. Czterdzieści wołów tylko sprzedano na drodze w Szlązku. — Z braku konkurencyi były ceny wysokie; płacono za parę, mogącą ważyć 8 1/4 cetnarów 400r., a przypędzone bydło zostało prędko rozprzedane. Woły, które niesprzedane odeszły do Wiednia, miały być dobrego gatunku. Na targu wiedeńskim stanęło w tym tygodniu do 2300 sztuk wołów węgierskich; — cena za cetnar spadła na 52 do 56r. w. w.

Kurs lwowski.

Dnia 20. stycznia.

		gotówką		towarem	
		złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	mon. k.	5	51	5	55
Dukat cesarski	„ „	5	53	5	57
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	11	10	14
Rubel śr. rosyjski	„ „	1	58	1	59
Talar pruski	„ „	1	51	1	52
Polski kurant i pięciozłotówk.	„ „	1	27	1	28
Galicyjskie listy zastawne za 100 złr.	„ „	91	18	91	48

(Kurs wekslowy wiedeński z 17. stycznia.)

Amsterdam 179 l. 2. m. Augsburg 129 3/4 l. uso. Frankfurt 129 1/2 p. 3. m. Genua 150 p. 2. m. Liworno 121 p. 2. m. Londyn 12.39. l. 3. m. Medyolan —. Paryż 152 1/2 l. 2. m. Hamburg 191 1/2 l. 2. m. Marsylia 152 1/2 l. 2. m. Agio duk. ces —. Napol. —. Szuf. —. Agio srebra —.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18. stycznia.

Hr. Dzieduszycki Włodzimierz, z Poturzycy. — Hr. Dzieduszycki Emanuel, z Izydorówki. — Hr. Dzieduszycki Kazimierz, z Niesłuchowa. — PP. Dulski Edward, z Brzeżan. — Rychlicki Franciszek, z Wilczejwoli. — Winnicki Tytus, z Liska. — Barański Karol, z Chłopczyc. — Poten Frydryk, z Łahodowa.

Dnia 19. stycznia.

Hr. Borkowski Seweryn, ze Szuparki. — PP. Kleczkowski Franciszek, z Skomorochów. — Papara Stanisław, z Danilcza. — Nahajewski Antoni, ze Stanisławowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18. stycznia.

Hr. Borkowski Seweryn, do Szuparki. — Br. Czechowicz Piotr, do Stanisławowa. — PP. Pierzchała Ign., do Noskowic. — Drohojewski Wiktor, do Gogaliny. — Młocki Franciszek, do Żółkwi. — Kłodziński Adam, do Żółkwi. — Bogdanowicz Marcelli, do Laszek murowanych.

Dnia 19. stycznia.

PP. Domaradzki Seweryn, do Dołhołuk. — Zabielski Teodor, do Dorochowa. — Kossakowski Waleryan, do Białogłów.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. i 19. stycznia.

Pora	Barometr wmierze wied. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Sredni stan temperatury do g. 6. zr.	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	'' ''' ''''				
6 god. zr.	28 3 6	— 3°	— 0,5°	połud.-wschodni	pochm.
2 god. zr.	28 3 4	— 0,5°	— 3°	„ „	„ ⊙
10 g. w.	28 3 3	— 2,5°		cicho	„ mgła
6 god. zr.	28 3 9	— 3°		połud.-wschodni	„ gruba mg
2 god. zr.	28 3 9	— 1,5°	— 1,5°	południowy	„
10 g. w.	28 3 6	— 4,5°	— 4,5°	cicho	„

T E A T R.

Dziś: komed. polskie: „**Dwa pojedynki**“ i „**Chłopi arystokraci.**“

Jutro: ostatnie przedstawienie tancerzy wied., i komed. niem.: **Bekommen oder geben.**“

Na c. k. loteryi we Lwowie wyciągnięto dnia 18. Stycznia 1851 roku następujące pięć numera:

80. 70. 72. 12. 59.

Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 5 i 15 lutego 1851.

Główny Redaktor **M. Srzeniawa Sartyni.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.